

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Scylla esse rem fabulosam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

proposuerunt, non quòd, quæ de Phœnice narrabantur, vera crederent, aut quòd ea discutere vellent, sed quia *argumento ad hominem* dicto uti voluerunt. Si enim in vulgi & Gentium opinione Phœnicis historia & resurrectio passim credebatur, quantò æquius erat credere, id hominibus non esse negandum, quod auiculæ Arabicæ concederetur, ut Tertullianus ratiotinatur. Hinc & hic ipse Tertullianus Phœnicem de posteritate *monstrisum* vocat; & S. Gregorius Nazianzenus clare indicat, se tantum uti ea ratione aduersus illos, qui Phœnicem rediuuium credunt; ait enim: *Quòd si etiam cuiquam fidem facit hic sermo &c.* Et S. Augustinus de eodem loquens: *Si tamen, ut creditur, de sua morte renascitur.* Denique ipsi, ut vidimus, profani scriptores plerique, trepidè, aut dubitanter de Phœnice tam incredibilia, & à naturæ legibus abhœrentia recensuerunt. Locum illum ex Iob allatum, vulgatus noster Iobiorum textus, quem sequi debemus, non *Phœnici*, sed *palma* tribuit; non enim ibi *Phœnix*, sed *palma* legitur. Quia eius Iob agat de resurrectione mortuorum, illam tamen etiam *palma* significat, quæ & ipsa habet ex se renascendi potestatem.

Iob. 20. Conc.
Trid. Sess. 4.

Septuaginta autem interpretes, *Phœnicem* posuerunt, quia cum hæc vox, tam auem, quàm *palma* significet; illi vti ea significatione, quæ Græcis, in quorum gratiam sacra ipsi vertebant volumina, mortuorum resurrectionem, secundum vulgarem ipsorum de Phœnice sententiam, magis aperiret, ut doctè aduertit Franciscus Ferdinandus de Corduba, qui hæc quæstionè fusè est prosecutus. Atque hæc de portentosis signis nunc ad quædam aquaticæ monstra examinanda veniamus.

Franc. Ferdin.
de Corduba.
in Di. Jafcal.
multiplici.
cap. 7.

VI.

In aquis monstra non omnia sunt ficta, quæ à Poëtis celebrantur. Fictum est, quòd aiunt de *Scyllis* duabus, quarum vna Nisi, altera Phorci filia, illa in auem, hæc in maris monstrum mutata sit. De vtraque ita canit Naso.

Ouid. l. 1. de
arte. Vide
eundem l. 3.
Metam.

*Filia purpureos patris furata capillos,
Puppe cadens celsa facta refertur auis.
Altera Scylla maris monstrum medicamine Circus
Pube premit rabidos, in sinibusq; canes.*

Gen. 19 26,

Et si enim olim respiciens uxor Lot post se, conuersa est in statuam salis.

salis, Deo prohibitam curiositatem puniente, non tamen eadem est veneficis potestas homines mutandi in saxa. Et quamvis eadem fingatur in fabulis, multa tamen non sunt convenientia. Scylla enim saxum est ingens, aut rupes in mari prominens, quæ procul visentibus muliebrem formam imitatur, & in quam illi fluctus, quoniam & luporum eiulatum, & canum latratum videntur imitari, finxerunt illam Poëta à pube huiusmodi feris succinctam esse. Quantam oportet fuisse puellam, quæ in tam magnum saxum induruit, ut inde totum fieret promontorium in Peloponneso? Idem de Charybdi voracissima femina in mare præcipitata iudicium est: non enim femina in eiusmodi monstrum versa est, quod adhuc pristinam seruet formam: sed cautes muliebri figura absorbet ea, quæ illi sunt propinqua, & circa Taurominitanum egerit litus; ea res fabulæ locum dedit. Si femina in eiusmodi caute fuisset commutata, non tantum eam grandem fuisse, sed etiam immane quantum os habuisse oportuisset, quo totæ naues absorberentur.

Potest huic similis videri fabula de Sirenibus, in aues mutatis, quibus tamen, ut Poëta canit,

Virginei vultus, & vox humana remansit.

Etsi enim hæ videntur ad aërem pertinere, quia dicuntur inferiorem corporis partem volucrum auium, & superiorem ad formam humanam effictam habuisse, tamen aliter picturæ dozent, aliter ipse Ovidius his versibus scribit:

Monstra maris Sirenes erant, quæ voce canora

Quaslibet admissas detinuere rates.

Harum vna voce, altera tibijs, alia lyra cecinisse, & primò iuxta Pelorum, post in Caphareis insulis finguntur habitauisse, quæ illectos suo cantu in naufragia deduxerint, quippe dum ex omnibus cantilenis eas excogitarent, quas pro cuiusvis ingenio iuenniores fore putauerant, ut ita homines nauigantes demulcentes in profundissimum somnum traherent, sopitosque vel vnà cum nauibus in scopulos alliderent, vel in mare detractos necarent. Has qui Acheloi fluminis & Calliopes

Musæ filias in eiusmodi monstra versas credit, credere etiam potest

Nnnn 3 am potest

Strabo l. 6.

VII.

Ouid. lib. 5.
Metam.

Ouid. lib. 3.
de art.